

на Родопитѣ и на низината край тѣхъ, тѣ могатъ да сѣществуватъ и прѣуспяватъ по-нататѣкъ само като се запази тая връзка. Дедеагачъ възникна, и построи като пристанищенъ градъ не на Одринско, а на Сръдна Източна България, на плодороднитѣ низини на Марица между Сарамбей и Търново-Сейменъ и на Тунджа между послѣдния градъ и Ямболъ.

* * *

Географското положеніе на една страна влияе много върху историко-политическия животъ на народа на тая страна. Българскитѣ народъ, който засѣдналъ въ сръднитѣ вѣкове въ низината на Марица, проникналъ въ широкитѣ Родопи и стигналъ до брѣговетѣ на Бѣло море, е схващаль добръ голѣмото значение на Бѣломорската област на Тракия за неговото политическо и стопанско закрѣпване; неговитѣ князе и царе сѣ водили често война съ Византия, не винаги, за да прѣвзематъ Цариградъ, както се приема погрѣшно у насъ, но да обединятъ българскитѣ народъ, който въ сръднитѣ вѣкове стигаль до Бѣло море, да създадатъ поестествени и по-сгодни за икономически развой граници на държавата му, но близостта на Цариградъ, политическия центъръ на византийската империя, прѣдставляла голѣма прѣчка за това. Византийцитѣ сѣ стрѣмили неотстъпно да запазятъ достатѣчно хинтерландъ за Цариградъ въ Балкански полуостровъ. За да турятъ прѣграда на българското проникване по миренъ начинъ и съ въоръжена сила въ Тракия, тѣ заселвали непрѣкъснато на често упостояванитѣ погранични части на тая областъ азиатски прѣселници. Когато българскитѣ князе и царе завземали